

Publicerad 2013-04-17 23:01 av HelenaW

Skogen, en kärleksförklaring..

Längs stigen, jag vandrar

När jag vandrar längs min stig
ser jag det vackra, ljungen som ramar in.
Mjukheten under mina fötter.

Tallens stam fyller mig med ro. Ser upp igenom dess krona,
solen som bryter igenom, killar mig i näsan.
Närheten till livet ger mig frihetskänsla, jag ler.

Bäcken som bryter väg genom skogen
som en ådra av liv till skogen, pulserande.
Tallensrötter som suger åt sig av livet.

Att vara där, i alla skiftningar, vinter då allt är dämpat, vilande. Våren då bäcken har vaknat, full av kraft.
Sommaren med lukten av varm skog.
Lugnet som hösten ger.

Ja, skogen fyller mig med liv,
då jag får vandra längs dess stig.

Helena 2013-04-17

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HelenaW med Poeter.se id #39285 innehar upphovsrätten